

[Jesper Simonsen.]

vægtig Karakter. Vi er i de sidste Dage her i dette Ting kommet ind paa at mindes det Jubilæum for vor store Eventyrdigter, som forleden fejredes, og ogsaa under det ærede Medlems Tale faldt Tittelen paa et af Eventyrerne mig ind, nemlig det Eventyr, som handler om Suppe paa en Pøsepind.

Pürschel: Maa jeg med Hensyn til Pøsepinden blot bemærke, at det var den, som dannede Grundlaget for, at hele den radikale og hele den socialdemokratiske Gruppe i 1925 stemte imod det, som de nu anbefaler. Det er jo dejligt at kunne Eventyr, og det er ogsaa fortrinligt at forsøge paa at anvende dem. Jeg anerkender, at det ærede Medlem forsøger sig, og vil blot haabe, at han maa have bedre Lykke næste Gang.

Maa jeg saa blot sige til det ærede Medlem, at der er ingen, der har spurgt om, hvorledes Forhandlingerne foregik i Retsplejeudvalget. Ingen. Det er urigtigt af det ærede Medlem at søge at give Tinget Indtryk af, at det er nødvendigt for ham at redegøre for dette, thi hele den lange Redegørelse drejer sig ikke om det, som var Kærnen i Sagen. Kærnen i Sagen var dette, at det i Retsplejeudvalgets Udtalelse klart og tydeligt hed, at det Kriterium, som det ærede Medlem forleden Dag betegnede som et meget klart og brugbart, er i Retsplejeudvalget enstemmigt betegnet som ganske uegnet til Brug.

Christensen (Høng): Da Venstres Ordfører i denne Sag, det ærede Medlem Hr. Vejen, i Dag er fraværende, skal jeg i hans Sted tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse i dette Ting i den Skikkelse, det har faaet ved Behandlingen i det andet høje Ting, og fraaede Tinget at stemme for det af det konservative Mindretal stillede Ændringsforslag. De hidtil førte Forhandlinger har ligesom været baaret af en Understrøm af Lidenskab. Noget saadant skal jeg ikke hengive mig til, men jeg vil give en samlet Fremstilling af de faktiske Forhold.

Jeg skal gøre den Indrømmelse til de to Mindretal, der enten slet ikke vil være med til at gennemføre § 4 eller ikke vil have den gennemført, som den nu er affattet, at det jo nok kunde have været heldigt, om der havde været levnet Udvalget lidt mere Tid til Drøftelse af de i denne Paragraf indeholdte Spørgsmaal. Vel er det sandt, at Spørgsmaalet om Dommerfuldmægtigenes Statsansættelse er et gammel Spørgsmaal,

ja, jeg kunde godt fristes til at sige, at det er næsten et ældgammelt Spørgsmaal, naar det tages i al Almindelighed, men det maa dog billigvis indrømmes, at Bestemmelsen i § 4 om visse private juridiske Forretningers Henlæggelse til Dommerkontorerne er et forholdsvis nyt Spørgsmaal og et Spørgsmaal, der ingenlunde er helt uddebatteret her i Tinget.

Jeg vilde, som sagt, have anset det for en Vinding, om Udvalgets Tid ikke havde været saa knapt tilmaalt, saaledes at Drøftelserne i Udvalget kunde være blevet noget mere grundige. Men saaledes som Forholdet nu ligger, har vi ment det rigtigt og forsvarligt at gaa med til Lovforslaget i den Affattelse, det har faaet i Landstinget, hvor det blev grundig behandlet, og hvor det, som bekendt, er vedtaget med enstemmig Tilslutning af tre Partier. Jeg anbefaler saaledes ogsaa § 4 til Vedtagelse uændret.

Hvad der særlig har vakt de to Mindretals Modvillie mod denne Paragraf, er Bestemmelsen om, at den formelle Affattelse af Skøder og Pantebreve kan udføres paa Retskontorerne. For saa vidt muligt at skabe Klarhed over, hvad der forstaas ved Udtrykket den formelle Affattelse af Skøder og Pantebreve, har Flertallet i Betænkningen fremsat sin Opfattelse heraf. Denne Forklaring er ingenlunde, som det ogsaa er blevet fremhævet af en af de foregaaende Talere, udtømmende, men nærmest at betragte som et Fingerpeg om det efter Udvalgets Mening centrale i det anvendte Udtryk. Jeg skal udtale den Forventning, at den højtærede Justitsminister, naar han tager Ordet under denne Sag, vil tilkængegive, at han er enig med Udvalgets Flertal i dets Opfattelse.

Jeg maa formene, at Flertallets nærmere givne Forklaring af, hvad der forstaas ved den formelle Affattelse af Skøder og Pantebreve, i betydelig Grad afsvækker de Betæneligheder, der er anført mod Lovforslagets § 4 af det ene Mindretal, nemlig de ærede Medlemmer Hr. Elmquist og Hr. Hedelund, der dog i mange Henseender er enige med Flertallet og i absolut Modstrid med det andet Mindretal, de ærede Medlemmer Hr. Pürschel og Hr. C. J. F. Sven.

Om Ansvarret, som det ærede Medlem Hr. Elmquist har udtalt sig om i Betænkningen, kunde ogsaa jeg ønske en nærmere Forklaring af den højtærede Justitsminister. Der er formentlig Enighed om, at Dommerne maa have det fulde Ansvar for de Fuldmægtige, som er ansat paa Dommerkontorerne, og som ingen Statsansættelse har,